

Sagsøgerens påstande

Det fastslås, at Den Cypriotiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 28 og artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF⁽¹⁾, idet den har forbudt markedsføring af biobrændstoffer, der er fremstillet på grundlag af genmodificerede planter, og har vedtaget artikel 6 i lov nr. 66(II) fra 2005 uden forudgående meddelelse til Kommissionen herom.

— Republikken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved lov nr. 66(1) fra 2005, »peri Proothisis tis Chrisis Biokafsimon i allon Ananeosimon Kafsimon gia tis Metafores« (vedrørende fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport) har Cypern gennemført direktiv Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport. Artikel 6 i den cypriotiske lov indeholder imidlertid flere forbud mod markedsføringen af biobrændstoffer, der er fremstillet på grundlag af genmodificerede planter.

Dyrkningen af en række genmodificerede planter (GMO'er) i Den Europæiske Union er lovlig i henhold til direktiv 2001/18/EF og forordning (EF) nr. 1829/2003. Biobrændstoffer, der er fremstillet på grundlag af genmodificerede planter, omfattes imidlertid ikke af anvendelsesområdet for de omhandlede nationale bestemmelser, hvorfor det skal undersøges, om de relevante bestemmelser er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 28-30.

For så vidt angår tilsidesættelsen af EF-traktatens artikel 28-30 er Kommissionen af den opfattelse, at det cypriotiske forbud for det første ikke er nødvendigt for beskyttelsen af almene hensyn, og for det andet at de nationale bestemmelser, der indeholder et absolut forbud, er i strid med proportionalitetsprincippet.

For så vidt angår tilsidesættelsen af direktiv 98/34/EF er Kommissionen af den opfattelse, at artikel 6 i lov nr. 66(II) fra 2005 udgør en teknisk regulering som omhandlet i artikel 1, og at den ikke falder ind under undtagelsen i direktivets artikel 10, stk. 1, første led. De cypriotiske myndigheder var følgelig forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om de ovennævnte bestemmelser. Da de cypriotiske myndigheder vedtog bestemmelsen uden forudgående meddelelse, har de tilsidesat sin forpligtelse hertil efter artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Sag anlagt den 28. maj 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-192/09)

(2009/C 180/58)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Balta og H. te Winkel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF⁽¹⁾ af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF⁽²⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 15. september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 54.

⁽²⁾ EFT L 201, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 8. juni 2009 — Volvo Car Germany GmbH mod Autohof Weidensdorf GmbH

(Sag C-203/09)

(2009/C 180/59)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volvo Car Germany GmbH

Sagsøgt: Autohof Weidensdorf GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 18, litra a), i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorefter handelsagentens godtgørelseskrav heller ikke består i tilfælde af en lovlig opsigelse fra agenturgiverens side, hvis der forelå en vigtig grund til at opsiges kontrakten uden varsel på grund af misligholdelse fra handelsagentens side på tidspunktet for den lovlige opsigelse, men denne grund ikke var årsag til opsigelsen?